

Byerne uden at svare Skat til Kommunen, og Fabrikker, Kalkbrud, Stenbrud m. v. ikke længere drives paa Landet uden at svare den mindste Afgift til Kommunen, hvilket alt efter den nuværende Ordning er muligt. — Som en af de Næringer, der skulle svare Skat efter Lovforslaget, har jeg medtaget Skovbrug. Vel hviler der Hartkorn paa Skovene, men i Almindelighed er Skovstyldhartkornet saa usforholdsmæssigt ringe — der findes endog Skove uden noget som helst Hartkorn — at Kommunen, naar Ejeren ikke bor i Kommunen, ikke kan faa en passende Skatteindtægt af denne Næring. Nu kan det vel med Grund siges, at heraf følger kun, at man bør gaa til en Omregistrering af Skovene, men ingenlunde, at en en Gang bestattet Næring i visse Fald skal bestattes ad anden Vej, altsaa dobbelt; men med en Omregistrering kan det have lange Udgifter, og derfor har jeg søgt en anden Udvej. Jeg har foreslaaet, at Kommunerne ikke for Fremtiden skulle kunne paalægge Skovene Hartkornsskat, men at saa til Gengæld Skovindtægten medoptages under den mellemkommunale Beskatning. For saa vidt Skovejeren ikke bor i Kommunen, eller for saa vidt det er Staten eller en Stiftelse, der ejer Skoven, vil Ejeren jo her igennem komme til at svare af sin Stov som af hvilken som helst anden Næring, og bor han i Kommunen, skal Kommunalbestyrelsen nok sørge for, at han gennem sin personlige Skat kommer til at betale hvad han maatte vinde ved ikke at betale af Skovhartkornet. Af selvindlysende praktiske Grunde har jeg kun medtaget Fredskov, ikke derimod saadan Stov, der i Dag er Skov og i Morgen maatte Agerland efter Ejersens vilkaarlige Bestemmelse. Til Fredskov har jeg henregnet alle Statskove undtagen Hede- og Rittplantninger. Saalænge disse ere ganske unge, vilde Kommunerne have Tab af, om de henregnedes til Fredskov, og senere, naar de ere lykkedes og begynde at give Indtægt, have Kommunerne saa stor indirekte Nytte af dem, at der ingen Grund er til at gøre dem til et særligt

Skatteobjekt. — Tørvemoser ere stillede omtrent som Fredskov, hvad Beskatningen angaar, og jeg har derfor foreslaaet dem behandlede ligedan. — Embeder og Bestillinger, der lønnes af en Kommune eller udelukkende ere knyttede til en saadan, har jeg, i saa Henseende i Overensstemmelse med Fler-tallet, medoptaget under den mellemkommunale Beskatning. — Dernæst foreslaar jeg, at Staten og Stiftelser skulle betale Skat til Kommunen af de ifølge Lovforslaget skattepligtige Næringer. Grunden er indlysende, og behøves der næppe noget videre Forvar herfor. Særligt ville herigennem store Skovstrækninger komme til at svare en passende Afgift til Kommunen. — Jeg har medtaget Aktieselskaber som skattepligtige, skønt det ikke kan undgaas, at man derved kommer til en i og for sig forkastelig Dobbeltbeskatning af enkelte Personer. Jeg har gjort det af tre Grunde, fordi Udlændinge kunne være Aktionærer i danske Selskaber, fordi udenlandske Selskaber kunne drive Forretninger her i Landet, og fordi det ingenlunde er givet, at Aktionærerne alle bo i den Kommune, hvor Aktieselskabet driver sine Forretninger eller har sit Hovedsæde. Men paa den anden Side har jeg ikke ment det forsvarligt, da en Dobbeltbeskatning her ikke kan undgaas i vel de fleste Tilfælde, at paalægge danske Aktieselskaber mere end en meget lav Skat ($\frac{1}{8}$ af vedkommende Kommunes sædvanlige Skatteprocent). Hvis det Endringsforslag, et fjerde Mindretal har stillet til Fler-talsforslaget, denne Sag vedrørende, at den enkelte Aktionær skulde have Ret til at afkorte i sin personlige Kommuneskat en forholdsmeæssig Del af den Afgift, der er paalignet Aktieselskabet, var gennemfølgelig, vilde jo al Dobbeltbeskatning falde bort, og Aktieselskaberne kunde paalignes fuld Skat; men jeg ser ikke rettere, end at det vil have sine store Vanskeligheder, da Aktionærerne jo ikke behøve at bo i den Kommune, hvor Selskabet er sat i Skat. — Ved mit Forslags § 8 er forhindret, at den Skat paa hidtil ubestattet Næring, som Forslaget søger indført,